

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน โลกประสบปัญหาเกี่ยวกับสภาวะ โลกร้อน ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในชั้นบรรยากาศโลก การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ การเกิดเอล นินโญ ลา นินญา และการเกิดสภาวะน้ำแข็งขั้วโลกละลาย ทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น ผลกระทบอื่นๆ ของปรากฏการณ์โลกร้อน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของผลิตผลทางเกษตร การเคลื่อนถอยของธารน้ำแข็ง การสูญพันธุ์พืชและสัตว์ต่างๆ รวมทั้งการกลายพันธุ์และแพร่ขยายโรคต่างๆ เพิ่มมากขึ้น (สภาวะ โลกร้อน, ออนไลน์)

การประชุมของสหประชาชาติ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิด แผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แต่ละกิจกรรมสำหรับรัฐบาลและส่วนงานอื่น เพื่อนำไปปฏิบัติ หากจะดำเนินการแก้ไขปัญหาลingkungan ให้ได้ผลต้องเป็นการวางแผนล่วงหน้าและในระยะยาว โดยแนวทางของหมวดสีเขียว (Green Agenda) เกี่ยวกับปัญหาลingkungan ที่เน้นการป้องกันมากกว่าแก้ไข โดยอาศัยมาตรการระยะยาว ได้แก่ การจัดการพื้นที่สีเขียวในเมือง การจัดการภูมิทัศน์ในเมือง การจัดการจราจรและการขนส่ง การวางแผนการใช้ที่ดิน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้ประเทศทั่วโลกเล็งเห็นความสำคัญกับปัญหา ก่อให้เกิดความร่วมมือทั้งภายในและระหว่างประเทศขึ้น โดยมีการนำแนวทางของเมืองสีเขียวไปประยุกต์ใช้ในแต่ละประเทศ ได้แก่เมืองต่างๆ ดังนี้

เมืองนิวยอร์ก ประเทศเกาหลีใต้ ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นเมืองสีเขียว (Green Urbanism) หรือโครงการนำร่องของสภาการก่อสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเทศสหรัฐอเมริกา (U.S. Green Building Council) เพื่อที่จะสร้างเป็นมาตรฐานสำหรับการพัฒนาบริเวณใกล้เคียง ซึ่งเมืองนิวยอร์ก ได้รับการพัฒนาขึ้นในลักษณะหุ้นส่วนกับสภาการก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกา (นิตยสาร Green Network, 2555)

เมืองโอบิน ประเทศเยอรมนี เมืองปอดครถยนต์ เป็นเมืองที่ไม่อนุญาตให้ประชาชนในเมืองขับจักรยานยนต์ หรือยานพาหนะต่างๆ ที่ต้องใช้พลังงานในการขับเคลื่อน ประชาชนในเมืองสามารถใช้เพียงแต่จักรยานในการเดินทางภายในตัวเมืองเท่านั้น (เมืองสีเขียว, อ้างแล้ว)

เมืองอาร์ลิงตัน รัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา (Arlington, ออนไลน์) ได้มีการจัดการในเรื่องสิ่งแวดล้อมภายในเมืองตั้งแต่ในเรื่องของการก่อสร้างอาคาร ที่อยู่อาศัย ให้เป็นไปในรูปแบบอาคารสีเขียว (Green Building) ได้แก่ การออกแบบที่ตั้งของตัวอาคารโดยคำนึงถึงทิศทางลม และแสงแดด เพื่อลดการใช้พลังงานไฟฟ้า การออกแบบตัวอาคารคำนึงถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้าง การวางตำแหน่งของเครื่องสุขภัณฑ์ เพื่อลดการสูญเสีย น้ำ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งบ้าน ที่ไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะ การคัดแยกขยะ การเปลี่ยนวัสดุให้กลายเป็นวัสดุที่นำมาใช้ได้ อีก (Recycle) และการใช้ซ้ำอีกครั้ง (Reuse) ได้แก่ ถุงพลาสติก กระดาษ กระป๋องอลูมิเนียม เศษไม้ กิ่งไม้ ใบไม้ และ หลุม การเสียดำเนินการในทางที่ยั่งยืน อันตราย และขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนคำนึงถึงการลดปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการน้ำเสียโดยการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ การคมนาคมขนส่ง ที่คำนึงถึงการสูญเสียพลังงานและเชื้อเพลิงธรรมชาติ โดยการสนับสนุนและรณรงค์ในการใช้จักรยาน และการใช้การขนส่งสาธารณะเป็นหลัก

ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ทำให้ความสนใจกับปัญหาสภาวะโลกร้อน ทำให้มีการหันมาใส่ใจกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 7 – 11 ที่มีการกล่าวถึงสิ่งแวดล้อม ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 การควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 การฟื้นฟู บูรณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 จะเห็นได้จากยุทธศาสตร์การเป็นเศรษฐกิจและสังคมสีเขียว โดยแนวทางสำคัญ คือ การปรับพฤติกรรมกรบริโภคของสังคมสู่รูปแบบการบริโภคอย่างยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำและเศรษฐกิจสีเขียว (Low Carbon Society and Green Economy) ซึ่งจะมีการปรับโครงสร้าง ภาคการผลิต โดยเน้นลงทุนในเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับระบบคมนาคมขนส่ง โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ การปรับโครงสร้างการใช้พลังงานและการลงทุนด้านพลังงานทดแทน การปรับพฤติกรรมกรบริโภค โดยเน้นการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน การสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบและการลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศของโลก การปรับวิธีการวางผังเมืองใหม่ที่กลมกลืนกับระบบนิเวศน์และพัฒนาต้นแบบเมืองสีเขียว (Green City) และการ

อนุรักษ์และฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเน้นบทบาทของชุมชนในการยกระดับการผลิตและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (หนังสือพิมพ์สยามธุรกิจ, 2553) และการที่ประเทศไทยได้มีการจัดการประชุมที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมากมาย เพื่อให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การประชุมสัมมนาร่วมไทยและฝรั่งเศส 5 วัน 5 หัวข้อ ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสีเขียวและการพัฒนาที่ยั่งยืน ณ บางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ โรงแรมเซ็นทารา แอท เซ็นทรัลเวิลด์ และการจัดสัมมนาเรื่อง “สมดุลเศรษฐกิจ โลก สิ่งแวดล้อม” ที่โรงแรม สวิส โฮเต็ล เลอ คองคอร์ด จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 มีนโยบายในเรื่องของการพัฒนาต้นแบบเมืองสีเขียว ซึ่งทำให้มีหลาย ๆ จังหวัด นำนโยบายนี้ไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่ของตน โดยที่ได้เริ่มมีการพัฒนาให้เป็นเมืองสีเขียวในจังหวัดใหญ่ๆ ก่อน เนื่องจากมีความพร้อมที่มากกว่า ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดทำแผนกรุงเทพมหานครเขียวห้าปี ซึ่งมีทั้งการนำเอาน้ำมันพืชกลับมาใช้ใหม่ มีการสนับสนุนอาคารเขียว ซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการของเมืองสีเขียว เหมือนอย่างที่ประเทศมหาอำนาจหลายๆประเทศ กำลังพยายามทำอยู่

จังหวัดเชียงใหม่ ได้มี “โครงการนำร่องแนวคิดใหม่สู่การเป็นเมืองสีเขียว” ในพื้นที่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่และพื้นที่เมืองโดยรอบ (กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ, 2548) ซึ่งโครงการดังกล่าวจะเป็นต้นแบบของการพัฒนาพื้นที่สีเขียวประเภทต่างๆ โดยเป็นการดำเนินงานที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเพิ่มและบำรุงรักษาพื้นที่สีเขียวของชุมชน รวมทั้งการพัฒนาและสร้างกลไกใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน เพื่อให้พื้นที่สีเขียวสามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลปี 2547 ในการจัดให้มีระบบสิ่งจูงใจ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการสร้างพื้นที่สีเขียว ทั้งในระดับชุมชน ตามบ้านเรือนหรือในพื้นที่ประกอบกิจการต่างๆ และการดำเนินงานตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2540-2559 โดยเน้นให้ชุมชนทุกระดับมีการจัดการพื้นที่สีเขียวที่สอดคล้องกับศักยภาพของระบบนิเวศธรรมชาติ ระบบเศรษฐกิจ สังคม มรดกทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี เพื่อให้การพัฒนาเมืองและพื้นที่สีเขียวควบคู่กันไปอย่างส่งเสริมซึ่งกันและกัน อันจะนำมาซึ่งความเป็นเมืองที่สง่างาม ร่มรื่น อยู่เย็นเป็นสุข และน่าอยู่อย่างยั่งยืน (สำนักนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2553)

เทศบาลตำบลสันทรายหลวงเป็นพื้นที่ที่มีแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพเมืองให้เป็นเมืองสีเขียวเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและเพื่อเป็นการปรับพื้นที่ให้สอดคล้องกับโครงการนำร่องแนวคิดใหม่สู่การเป็นเมืองสีเขียวของเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยโครงการเมืองสีเขียว

ตั้งแต่ปี 2552 ในพื้นที่เทศบาลตำบลสันทรายหลวงนั้นจัดการในเรื่องของ อาคาร สิ่งก่อสร้างที่อยู่อาศัย โดยคำนึงถึงเรื่องการออกแบบที่ตั้งของตัวอาคาร โดยทางเทศบาลตำบลสันทรายหลวงได้ยึดหลัก พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร โดยผู้ที่ทำการก่อสร้างอาคารหรือที่อยู่อาศัยต้องนำแบบของสิ่งก่อสร้างนั้นๆ มาให้ทางเทศบาลทำการเพื่อให้ตรงตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร และเพื่อความเหมาะสมในเรื่องของการประหยัดพลังงานไฟฟ้า ทางเทศบาลมีการให้บริการออกแบบอาคารและที่อยู่อาศัยโดยคำนึงถึงการประหยัดพลังงานไฟฟ้าเป็นหลัก รวมถึงการออกแบบในการจัดวางและความเหมาะสมในการติดตั้งเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ เครื่องปรับอากาศ การจัดการในเรื่องขยะ รณรงค์ให้ทั้งร้านค้า และชาวบ้านในการใช้ถุงผ้า โดยทางร้านค้าจะลดราคาสินค้าให้ผู้ซื้อที่นำถุงผ้ามาเอง เพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก ให้ชาวบ้านได้คำนึงในเรื่องการคัดแยกขยะ ทางเทศบาลมีพื้นที่สาธารณะให้ชาวบ้านนำขยะที่ย่อยสลายได้ ได้แก่ ใบไม้ หญ้า กิ่งไม้ ไปทิ้งในที่ๆ เทศบาลได้จัดไว้ให้ และออกกฎเทศบัญญัติ เพื่อควบคุมในเรื่องการเผา เทศบาลได้ควบคุม ถึงในเรื่องการจัดการน้ำเสีย โดยการตรวจสอบความเหมาะสมของบ่อน้ำทิ้ง ให้อยู่ในมาตรฐานของกรมอนามัย สร้างเส้นทางจักรยานเพื่อรณรงค์การใช้จักรยานแทนการขับขีรถจักรยานยนต์

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาในประเด็นของการเปรียบเทียบนโยบายของเมืองอาร์ลิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา กับ ตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ว่า นโยบายของ ของทั้งสองแห่ง จะมีความเหมือนหรือความแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นไปได้ในการเป็นเมืองสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวง และศึกษาถึงความคิดเห็นของชุมชนต่อนโยบายเมืองสีเขียวว่าจะมีความคิดเห็นอย่างไรกับนโยบายนี้ ซึ่งจะได้ทราบถึงสาเหตุของความเป็นไปได้ในการเป็นเมืองสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวง และเพื่อเป็นข้อเสนอแนะปรับนโยบายและแผนงาน โครงการเมืองสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวงต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเปรียบเทียบนโยบายและกิจกรรมเมืองสีเขียวของ เมืองอาร์ลิงตัน รัฐเวอร์จิเนีย ประเทศ สหรัฐอเมริกา กับเทศบาลตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัด เชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายเมืองสีเขียวของเทศบาล ตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่
- 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสันทรายหลวงต่อนโยบายเมืองสีเขียวกับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้าน และนายกเทศมนตรี

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้ศึกษาได้เลือกพื้นที่ของเขตเทศบาลตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย ตำบล 4 ตำบล 21 หมู่บ้าน ได้แก่

- 1) ตำบลสันพระเนตร ประกอบด้วย 1 หมู่บ้าน คือ บ้านแม่กา
- 2) ตำบลสันทรายน้อย ประกอบด้วย 10 หมู่บ้านคือ บ้านแม่ฮ้อยเหนือ บ้านแม่ฮ้อยใต้ บ้านสันทรายมูล บ้านสันคะยอม บ้านโง้ บ้านสันทรายทอง บ้านสันคะยอมใต้ บ้านสันคะยอมเด่น บ้านสันทรายน้อย และบ้านสันทรายเงิน
- 3) ตำบลสันทรายหลวง ประกอบด้วย 9 หมู่บ้าน คือ บ้านทุ่งยาว บ้านป่าเลน บ้านข้าวแทน บ้านสันทรายหลวง บ้านท้อ บ้านสันป่าสัก บ้านต้นซาง บ้านปิงคก และบ้านสันทรายก้อม
- 4) ตำบลป่าไผ่ ประกอบด้วย 1 หมู่บ้าน คือ บ้านป่าเหมือด

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) การเปรียบเทียบนโยบายและกิจกรรมเมืองสีเขียวของ เมืองอาร์ลิงตัน รัฐเวอร์จิเนีย ประเทศ สหรัฐอเมริกา กับเทศบาลตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่จะทำการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของนโยบายเมืองสีเขียวระหว่างแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 11 ของเมืองอาร์ลิงตัน และเทศบาลตำบลสันทรายหลวงโดยการเปรียบเทียบในเรื่อง สิ่งก่อสร้างสีเขียว การจัดการขยะ การกำจัดน้ำเสีย และการจัดการการคมนาคม

2) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายเมืองสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มใหญ่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของเทศบาล ต่อนโยบายด้านต่างๆ ของกิจกรรมการจัดการเมืองสีเขียว

3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสันทรายหลวงต่อนโยบายเมืองสีเขียวกับความคิดเห็นของผู้ใหญ่บ้าน และนายกเทศมนตรี เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ผู้นำชุมชน และนายกเทศมนตรี เพื่อให้สามารถมองเห็นความแตกต่างของความคิดเห็นในฐานะประชาชน ผู้นำชุมชน และผู้มีอำนาจกำหนดนโยบายของเทศบาล จนนำไปสู่แนวทางในการจัดการเมืองสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวงต่อไป

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็นของชุมชน หมายถึง การแสดงออกซึ่งความคิดที่สะท้อนถึงความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแสดงออกมาโดยการพูดในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และความต้องการที่แท้จริงที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในเรื่องนโยบายเมืองสีเขียว

นโยบายเมืองสีเขียวของ เทศบาลตำบลสันทรายหลวง หมายถึง นโยบายและกิจกรรมโครงการเมืองสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวงวางนโยบายในเรื่องของ อาคาร สิ่งก่อสร้างที่อยู่อาศัย การจัดการขยะ และการกำจัดน้ำเสีย

นโยบายเมืองสีเขียวของเมืองอาร์ลิงตัน หมายถึง นโยบายที่จัดการในเรื่องสิ่งแวดล้อมภายในเมืองตั้งแต่ในเรื่องของการก่อสร้างอาคาร ที่อยู่อาศัย ให้เป็นในรูปแบบอาคารสีเขียว การจัดการขยะ การคัดแยกขยะ การเปลี่ยนวัสดุให้กลายเป็นวัสดุที่นำมาใช้ได้อีก และการใช้ซ้ำอีกครั้ง ได้แก่ ถุงพลาสติก กระดาษ กระจก อลูมิเนียม เศษไม้ กิ่งไม้ ใบไม้ และหญ้า การเสียดำรงธรรมเนียมในการทิ้งขยะอันตราย และขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนคำนึงถึงการลดปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการน้ำเสียโดยการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ การคมนาคมขนส่ง ที่คำนึงถึงการสูญเสียพลังงานและเชื้อเพลิงธรรมชาติ โดยการสนับสนุน และรณรงค์ในการใช้จักรยาน และ การใช้การขนส่งสาธารณะเป็นหลัก

กิจกรรมสีเขียวของเทศบาลตำบลสันทรายหลวง หมายถึง กิจกรรมที่เทศบาลตำบลสันทรายหลวงวางไว้ภายใต้กรอบแนวคิดเมืองสีเขียว ได้แก่ การคัดแยกขยะ โดยขยะที่เป็น กิ่งไม้ ใบหญ้า และเศษไม้ ให้ไปทิ้งในที่ที่เทศบาลได้จัดไว้ แทนการเผาขยะ ใช้ถุงผ้าในการจ่ายตลาดเพื่อลดปัญหาขยะจากถุงพลาสติก รับซื้อขยะอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำไปใช้ซ้ำอีกครั้ง การบำบัดน้ำเสียให้ถูกต้องตามหลักสาธารณสุข การรณรงค์ใช้รถจักรยาน และขนส่งสาธารณะ

กิจกรรมสีเขียวของ เมืองอาร์ลิงตัน หมายถึง กิจกรรมอยู่ภายใต้ นโยบายเมืองสีเขียว ได้แก่ การคัดแยกขยะ การจำกัดขยะในการทิ้งลงถัง การรีไซเคิลและการนำไปใช้ซ้ำ การเปลี่ยนขยะประเภท กิ่งไม้ ใบหญ้า เศษไม้ ให้เป็นปุ๋ย การเสียดำรงธรรมเนียมในการทิ้งขยะอันตรายและขยะอิเล็กทรอนิกส์ การบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ การรณรงค์การใช้จักรยานและขนส่งสาธารณะ